

під час воєнного стану та його імплементація в діяльності патрульної поліції України. *Юридичний науковий електронний журнал*. № 2. 2025. С. 35-36.

Хилько Любов Іванівна

старший викладач кафедри

адміністративно-правових дисциплін

факультету № 2 Донецького державного

університету внутрішніх справ

Лузан Владислав Андрійович

курсант факультету підготовки фахівців

для підрозділів досудового розслідування

Донецького державного університету

внутрішніх справ

ЦИФРОВІЗАЦІЯ ЯК ОСНОВА ОНОВЛЕНОЇ МОДЕЛІ ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

Сучасні реалії воєнного стану, спричиненого повномасштабною агресією російської федерації, вимагають кардинального переосмислення функцій та інструментів правоохоронної діяльності. У цьому контексті цифровізація стає не просто інноваційним трендом, а життєво необхідним чинником забезпечення ефективності діяльності Національної поліції України. Трансформація моделі правоохоронного управління через впровадження цифрових рішень дозволяє швидко адаптуватися до нових викликів, забезпечувати оперативну координацію дій та підвищувати рівень безпеки населення [3].

Відповідно до ч.1 ст. 16 Закону України «Про правовий режим воєнного стану» [2], Національна поліція України (далі – НПУ) є основним правоохоронним органом, що виконує завдання, пов'язані із забезпеченням публічного порядку, захисту життя, прав і свобод громадян в умовах воєнного стану. Зокрема, підрозділи поліції беруть участь у забезпеченні охорони об'єктів критичної інфраструктури, здійснюють евакуацію цивільного населення, протидіють мародерству та контролюють дотримання встановлених обмежень, таких як комендантська година [1]. Усе це супроводжується потребою в інноваційних інструментах контролю, нагляду й оперативного аналізу ситуації.

Під цифровізацією в діяльності НПУ розуміють системне впровадження ІТ-рішень, які охоплюють як управлінські процеси, так і практичну діяльність правоохоронців на місцях. Серед них: автоматизовані системи моніторингу (Safe City), інтеграція з платформами на кшталт «Дія», використання дронів, біометричних баз даних, штучного інтелекту для оцінки ризиків і прогнозування правопорушень. Також активно впроваджуються засоби мобільного зв'язку для реєстрації правопорушень на місці події, геоінформаційні системи для координації дій та аналітичні центри для

обробки великих обсягів даних (Big Data) [4]. Також активно впроваджуються засоби мобільного зв'язку для реєстрації правопорушень на місці події, геоінформаційні системи для координації дій та аналітичні центри для обробки великих обсягів даних (Big Data) [4].

Цифровізація забезпечує оперативність, точність і прозорість процесів у роботі поліції. Інтеграція IT-рішень дозволяє поліції швидше реагувати на правопорушення, обробляти повідомлення громадян через електронні сервіси, проводити фото- і відеофіксацію [4]. Це особливо актуально в зоні бойових дій, де традиційні механізми обмежені. Підрозділи поліції використовують цифрові карти для евакуації, захисту цивільних, фіксації злочинів проти мирного населення. Електронний документообіг підвищує безпеку обміну даними та знижує ризик втрати інформації в умовах динамічних змін обстановки [4].

Попри очевидні переваги, цифрова трансформація НПУ супроводжується низкою проблем. Це й недостатнє фінансування, застаріле технічне забезпечення в окремих підрозділах, низький рівень цифрової грамотності частини особового складу [3]. Також гостро постає питання кібербезпеки: російські хакерські атаки регулярно намагаються зламати системи зв'язку, відеонагляду, державні реєстри. Тому надзвичайно важливо інвестувати у безпеку даних, резервування інформації та навчання персоналу. Окрім того, цифровізація повинна відбуватися з дотриманням прав людини та міжнародних гуманітарних стандартів.

Успішна цифрова трансформація можлива лише за умови скоординованої взаємодії між Національною поліцією України, Збройними Силами України, Службою безпеки України, органами місцевого самоврядування та міжнародними партнерами. Це дозволяє створити єдиний інформаційний простір, зменшити дублювання функцій і забезпечити ефективний обмін інформацією про загрози, інциденти, переміщення населення, контроль над зброєю тощо [3]. Розвиток таких платформ як ситуаційні центри, спільні бази даних, аналітичні панелі – це майбутнє правоохоронної системи.

Підсумовуючи викладене, зазначимо, що цифровізація є невід'ємною складовою модернізації правоохоронної системи України в умовах війни. Вона дозволяє ефективно реалізовувати функції НПУ, підвищувати рівень довіри до правоохоронних органів, забезпечувати превентивні заходи та антикризове управління. Подальші кроки мають бути спрямовані на посилення технічної бази, нормативно-правове забезпечення цифрових інструментів, підготовку кадрів та інтеграцію інновацій в оперативну діяльність.

Список використаних джерел та літератури:

1. Про введення воєнного стану в Україні : Указ Президента України від 24.02.2022 № 64/2022. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/64/2022>.
2. Про правовий режим воєнного стану : Закон України від 12.05.2015 № 389-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/389-19>.

3. Про Національну поліцію : Закон України від 02.07.2015 № 580-VIII.
URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/580-19>.

4. Безпечне місто: аналітика, відеоспостереження та автоматизація. МВС України, 2023. URL: <https://mvs.gov.ua/>

Яковенко Юлія Віталіївна

викладач

Національного юридичного університету
імені Ярослава Мудрого

ORCID: 0009-0004-5083-3905

Лазаренко Д.А.

здобувач вищої освіти

Національного юридичного університету
імені Ярослава Мудрого

ОСОБЛИВОСТІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВОПОРЯДКУ НА ПРИФРОНТОВИХ ТЕРИТОРІЯХ

Забезпечення правопорядку на прифронтових територіях України є одним із найскладніших завдань в умовах триваючої повномасштабної війни. Ці території, розташовані поблизу зон бойових дій, характеризуються високим рівнем небезпеки, соціально-економічною нестабільністю у зв'язку з чим мають значні виклики для правоохоронних органів. Основна мета діяльності правоохоронців у таких зонах полягає у гарантуванні безпеки громадян, захисті їхніх прав і свобод, запобіганні правопорушенням і протидії незаконній діяльності. Специфіка розташування таких зон вимагає комплексного підходу до вирішення проблем, що виникають у процесі забезпечення правопорядку.

Однією з основних проблем є нестача людських і матеріально-технічних ресурсів. Військова служба правопорядку (далі – ВСП) у Збройних Силах України, створена у 2002 році відповідно до Закону України «Про Військову службу правопорядку у Збройних Силах України» [1] та відіграє ключову роль у підтриманні військової дисципліни та безпеки у військових формуваннях. Водночас служба зазнає значних труднощів, пов'язаних із нестачею кваліфікованого особового складу, браком сучасного обладнання, засобів зв'язку та захисту, що істотно ускладнює виконання нею своїх функцій у зоні підвищеного ризику.

Ще одним серйозним викликом є складність координації між різними органами, відповідальними за правопорядок. У прифронтових зонах діють ВСП, Національна поліція України, сили територіальної оборони ЗСУ та військові адміністрації, але відсутність чітких механізмів взаємодії між ними призводить до дублювання функцій, бюрократичних затримок і зниження оперативності. Наприклад, процедурні питання формування підрозділів сил територіальної оборони стикаються з труднощами через недостатню